

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 102/2022
08.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање опште опасности у саизвршилаштву из члана 278. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Гордане Ножице, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 6К. бр. 736/20 од 28.07.2021. године и Вишег суда у Нишу Кж1. бр. 373/2021 од 05.11.2021. године, на седници већа одржаној дана 08.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Ножице, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 6К. бр. 736/20 од 28.07.2021. године и Вишег суда у Нишу Кж1. бр. 373/2021 од 05.11.2021. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ, као недозвољен.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 6К. бр. 736/20 од 28.07.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 године, у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 13.02.2012. године до 21.02.2012. године и на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плати у датом року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом одређено је да трошкове кривичног поступка сноси окривљени АА, а да ће се о висини истих одлучити накнадно посебним решењем, док је оштећена ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1. бр. 373/2021 од 05.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Ножице и пресуда Основног суда у Нишу 6К. бр. 736/20 од 28.07.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног, адвокат Гордана Ножица, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, с тим што из садржине захтева произилази да исте побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и члана 438. став 1. тачка 11) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и побијане пресуде укине или само одлуку донету по редовном правном леку и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновну одлуку или да одлуке преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати. Као незаконит доказ бранилац указује на службену белешку ПУ Ниш ДД бр. 1725/11 од 02.12.2011. године, коју је суд у потпуности приликом извођења писаних доказа прихватио и пресуду засновао на том доказу који представља незаконит доказ и који је суд применом члана 358. ЗКП требало да издвоји из списка предмета.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Наиме, из списка предмета произилази да је дана 02.12.2011. године од стране полицијског службеника сачињена службена белешка у којој је констатован разлог зашто је увиђајна екипа Полицијске управе Ниш изашла на лице места и то у саставу истражни судија Основног суда, заменик Основног јавног тужиоца у Нишу и полицијски службеници, и у истом је констатовано шта је затечено на лицу места. Дакле, у овој службеној белешци полицијски службеник је навео своја непосредна опажања о томе шта је запазио у простору, а истражни судија је на идентичне околности сачинио посебни записник о увиђају. Стога неосновано бранилац указује да се побијане пресуде заснивају на службеној белешци, када су идентичне околности наведене и у записнику о увиђају који је сачинио овлашћени истражни судија, па околност да је као доказ изведена и службена белешка која је истом приликом сачињена не доводи у питање законитост записника о увиђају, нити је тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано указује у поднетом захтеву.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је указао да је изрека пресуде неразумљива на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и битна повреда одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер је изрека пресуде нејасна и противречна сама себи, пресуда нема разлога нити су наведени разлози о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, па због тога није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Преосталим делом поднетог захтева за заштиту законитости бранилац указује да суд у образложењу и изреци пресуде није навео у чему се састоји саизвршилаштво, те које радње је предузимало НН лице, а које радње је предузимао окривљени АА, да ли је окривљени радњу извршења предузео са директним умишљајем, односно изостао је закључак суда о субјективном односу окривљеног према наводној радњи извршења кривичног дела, није утврђена вредност имовине која је изгорела у унутрашњости мењачнице, нити вредност имовине којој је претила опасност, већ је вредност имовине која је изгорела утврђена из исказа оштећених без иједног доказа који се односи на вредност оштећеног инвентара, на који начин правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП).

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, такасативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**